

Remissomgången är klar.

Remissomgången är klar. Antalsmässigt blev resultatet oavgjort. Kvalitativt blev det en klar seger för de som vill privatisera DVO.

Jordbruksverket saknar bra argument för att man inte skall privatisera den statliga distriktsveterinärorganisationen, DVO. Man har därför lagt upp en strategi som går ut på att man skall försöka skrämja politiker och allmänhet genom att påstå att en nedläggning av DVO skulle innebära en försämring och en fördyring av det svenska smittskyddet. Idag får Jordbruksverket ca 100 miljoner om året bara för att ha veterinärer tillgängliga. Vid ett utbrott debiterar jordbruksverket för det arbete dessa veterinärer då utför. Det senaste utbrottet av fågelinfluensa kostade enligt SVT:s rapportredaktion 200 000 kr per död fågel. Det borde för var och en vara ganska enkelt att inse att detta går att göra både billigare och bättre. Därför är det förvånande att en del remissinstanser så okritiskt anammar Jordbruksverkets påstående om att en privatisering kommer att innebära ett försämrat smittskydd.

Noterbart är att länsstyrelser i län, i södra och västra delarna av Sverige, med ett stort djurantal är positiva till en privatisering och hyser inga farhågor

för ett försämrat smittskydd medan länsstyrelser i län med ett litet antal djur och belägna i delar av landet där det med stor sannolikhet aldrig kommer att inträffa några större utbrott av smittsamma djursjukdomar inte vill privatisera just med hänvisning till att smittskyddet då skulle försämrans.

Huvudanledningen till att man inte vill ta ställning har uppgivits vara att remissinstansens egen verksamhet inte berörs av veterinärutredningen. Sveriges veterinärförbund, SVF, har lämnat ett svar som innehåller två skrivelser, en där man vill privatisera och en där man vill ha

- Föreningen Veterinärer i Sverige anser att utvecklingen av Sveriges veterinära verksamhet bäst främjas av sund konkurrens och att tillsynsverksamhet skall utövas av myndigheter som inte bedriver kommersiell verksamhet.
- Föreningen vill också ena alla landets veterinärer i en gemensam yrkesförening som inte är styrd av fackliga eller politiska intressen.

Veterinärutredningen skickades i april ut till 116 remissinstanser, vilket i utredningssammanhang är extremt många. Svarstiden är förlängdes från den 10 augusti till den 1 september. Sammanlagt hade det vid detta datum inkommit 89 skrivelser till jordbruksdepartementet. Av dessa har 29 remissinstanser meddelat att man inte vill ta ställning i frågan.

distriktsveterinärorganisationen, DVO, kvar.

Av de 60 skrivelser där man väljer att ta ställning är 28 positiva och 32 negativa till utredningens huvudförslag som innebär att privatisera DVO.

Sammanfattningsvis kan sägas att resultatet inte innebär några större överrask-

[Forts på sidan 2](#)

Distriktsveterinärer i privat regi är inget hot

En privatiserad veterinärverksamhet i kombination med nya system för statlig styrning, som är både effektiva och flexibla, utgör inget hot mot en effektiv veterinärmärknad och ett gott smittskydd. Det gör däremot stela strukturer, föråldrade attityder och historiska och ideologiska lösningar, skriver regeringens

särskilde utredare, Bo Jonsson, i anledning av den kritik som riktats mot Veterinärutredningens förslag.

I bl.a. SVT:s Rapport den 3 april och i Lantbrukets affärstidning (ATL) den 13 april kritiserades Veterinärutredningens förslag att privatisera de statliga distriktsveterinärerna. Kritikerna menar att djurskyddet och smittskyddet försämrans om

utredningens förslag genomförs. Sanningen är att förslagen banar väg för ett effektivare djurskydd och smittskydd. Det beror på att smittskyddsorganisationens veterinära fältresurs blir större och får en bättre spridning än idag. Bakgrunden till kritiken är sannolikt att förslagen utmanar starka krafter, som vill bevara för-

[Forts på sidan 2](#)

Forts från sidan 1 Remissomgång

ningar. Jordbruksverkets medlöpare – SVA, Svenska Djurhälsovården, LRF, (och vissa till LRF nära stående organisationer), vissa länsveterinärer och några djurrättsorganisationer är negativa medan de institutioner med professionell kunskap om lagar, samhälle och ekonomi är positiva. Som exempel på dessa kan nämnas Konkurrensverket, Statskontoret, Justitiekanslern, Ekonomistyrningsverket, Svea Hovrätt, Åklagarmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Läke medelsverket, Näringslivets regelrådet och Domstolsverket.

Södra Älvsborgs Husdjur, Husällningssällskapens förbund, Djurskyddsmyndigheten, Svensk Mjölk, KRAV, Svenska Ridsportförbundet och Fiskeriverket har inte heller något emot en privatisering.

Länsstyrelsernas remissvar varierar. De flesta är negativa därför att man inte tror på de enskilda veterinärernas förmåga att kunna organisera sig efter en privatisering. Man tror att veterinärerna kommer att bedriva sin verksamhet i en eller tvåmansföretag där den sociala situationen kommer att vara så pressad att man varken har tid eller lust att delta i något organiserat smittskyddsarbete eller vid officiella uppdrag. Man tror inte heller att dessa veterinärer kommer att delta i någon efterutbildning

och att de kommer att få en mycket dålig ekonomi. Dylka veterinärer anser man därför skall vara statligt anställda.

Av de negativa svaren kan man vidare utläsa att länsstyrelserna i dessa län inte lagt ner någon större möda på att sätta sig in i problematiken utan enbart svarat på samma

sätt som Jordbruksverket dvs. att, utan någon som helst grund, utgå från att smittskyddet i landet skulle försämrats, och till och med fördras, vid en privatisering av DVO.

Denna uppfattning delas inte av alla länsstyrelser. Av några svar framgår det tydligt att länsveterinärerna i dessa län verkligen engagerat sig i frågan och lagt ner ett stort arbete på att läsa in utredning-

en och därför kommit fram till att det inte finns någon som helst anledning till att inte privatisera DVO.

Av de kommuner som svarat kan sägas att kommunerna i norr är negativa medan de i söder inte tar ställning eller är positiva. Troligen har detta med den politiska sammansättningen i kommunstyrelsen att göra. I en Skellefteå kommun har några ledamöter reserverat sig mot kommunens avogaställning till privat företagsamhet. Man kan också märka att man inte alltid har klart för sig hur distriktsveterinärorganisationen fungerar. Skellefteå kommun skriver: "Skellefteå kommun är tveksam till hur anmälningsplikten kommer att fungera i praktiken om alla veterinärer privatiseras. Risken är mycket stor att anmälningar till djurskyddsinspektörer inte sker i samma utsträckning då veterinären inte vill stöta sig med sina kunder och förlora sin inkomstkälla."

Man har alltså inte alls fattat vad utredningen handlar om. Det kanske viktigaste i hela utredningen är just att distriktsveterinärer är beroende av sina kunder för sin inkomst skull och att utredningen därför vill förändra detta system och införa opartiska tillsynsveterinärer som inte har någon praktik och därmed inga kunder. Anmärkningsvärt är att Länsstyrelsen i Gävleborgs

län gör sam-

[Forts på sidan 3](#)

Det senaste fågelinfluenza utbrottet kostade i Sverige enligt TV:s Rapportredaktion 200.000 kr per död fågel

Forts från sidan 1 Distriktsvet..

åldrade strukturer och förhindra att nya och effektivare verksamhetsformer etableras. Låt oss återkomma till det och först se på utredningen uppdrag, som kritikerna helt missar.

Kritikerna menar att "förslagen inte når upp till utredningsdirektivens överordnade krav på ett väl fungerande djurskydd och smittskydd i hela landet". Därmed förbises de utredningens huvuduppdrag. Det överordnade kravet på utredningen är att lösa veterinärmarknadens strukturella problem. Utredningen skall förslå åtgärder som ger en samhällsekonomiskt effektiv veterinärmarknad. Konkurrensneutralitet skall eftersträvas. Förtroendet för myndigheterna på det veterinära området skall upprätthå-

llas och i vissa fall återupprättas. En grundläggande förutsättning är givetvis att smitt-

Veterinärutredare
Gd Bo Jonsson

skyddet alljämt skall vara effektivt.

Kritiken mot utredningens privatiseringsförslag, som den får tolkas, bärs fram av

föreställningen att ett effektivt djurskydd och smittskydd definitionsmässigt är liktydigt med en djursjukvård i statlig regi. Det är en orimlig ansats. En konsekvens av detta synsätt är att det bland Europas länder bara är Sverige som har ett effektivt smittskydd. En naturlig frågeställning är då varför en så god förebild inte manat till efterföljd i andra länder? En annan konsekvens är att Veterinärutredningens huvuduppdrag automatiskt begränsas till att föreslå smärre justeringar inom ramen för den befintliga statliga veterinärorganisationen. Om det varit regeringens avsikt borde myndigheterna ha fått i uppdrag att själva se över verksamheten i aktuella delar.

Med ett sådant perspektiv på utredningens

[Forts på sidan 3](#)

Forts från sidan 2 Remissomgång

ma misstag: "Länsstyrelsen i Gävleborgs län anser att det vid en total privatisering av den nuvarande distriktsveterinärorganisationen föreligger en ökad risk för en intressekonflikt i samband med att djurskyddsfall uppdragas hos en kund till den utövande veterinären. För säkerheten inom djurskyddet torde således en neutral och ekonomiskt oberoende statlig distriktsveterinärorganisation bättre fungera som en garant för ett gott djurskydd."

Som exempel på en professionell analys kan Statskontoret lyftas fram. Statskontoret vill att marknaden avregleras och att tillsynen förstärks. "Vi menar att en koncentration till tillsynsuppgifterna gynnar effektiviteten i kärnverksamheten och klargör rollerna på marknaden." Man anser att all statlig distriktsveterinärverksamhet skall avvecklas och att verksamheten i stället inledningsvis upphandlas i djurglesa områden. Vidare anser man att det inte alls behövs några jourbidrag eller några investeringsbidrag för att få verksamheten att fungera. Jordbruksverket slåss med näbbar och klor för att behålla sin distriktsveterinärorganisation. Den tillför verket centralt mycket pengar och ger verket mer makt och inflytande än

vad det skulle ha haft utan denna organisation. Det är också viktigt att notera att Jordbruksverket tjänar mycket pengar på att ha monopol på smittbekämpning. Här kan man ta hur mycket betalt av staten som helst utan att någon kan invända. Senaste fågelinfluensabekämpningen kostade enligt TV:s nyhetsmagasin Rapport 200 000 kronor per död fågel. Jordbruksverket har försökt, och till viss del lyckats, med att få sina jasägare och vissa okunniga remissinstanser att

för jordbruksverket, överraskande att så många svalt betet och tror på denna närmast korkade teori. Många remissvar är trista att läsa. Man kan inte med säkerhet veta om de svar som avges bara är att betrakta som taktiska propagandaskrifter för att försöka få politiker till att behålla DVO eller om man verkligen är så inskränkt i sin syn på landets veterinärer att man inte tror att dessa kan åstadkomma något vettigt om de inte är har en statlig arbetsgivare. Som exempel kan tas Svenska djurhälsovårdens skrivelse: "Men några av våra utbrott av smittsamma djur-

tro att landet kommer att få ett sämre smittskydd och sämre djurskydd än vad man har idag om DVO privatiseras. Man har dessutom lyckats få dem att tro att denna försämring kommer att kosta staten mer pengar än vad DVO kostar idag. Det är, säkert även

sjukdomar har inträffat under semestertider och om bekämpandet hade krävt insatser från veterinära småföretagare hade det troligen vållat problem med att skapa personella resurser och förflytta veterinärer geografiskt för att åstadkomma effektiva åtgärder. I sådana situationer ser vi fördelar med

Forts på sidan 5

AND THE NUMBER 1 THOUGHT FOR 2007: We know exactly where one cow with mad-cow-disease is located among the millions and millions of cows in America but we haven't got a clue as to where thousands of illegal immigrants and terrorists are located. Maybe we should put the Department of Agriculture in charge of immigration and the Department of Homeland Security.

Forts från sidan 2 Distriktsvet..

uppdrag kan det inte fullgöras på ett tillfredsställande sätt. Låt oss förklara varför.

Veterinärmarknaden i aktuella delar kännetecknas av ett myller av små företag och en stor statlig aktör. De privata företagen sysselsätter i genomsnitt 1,2 personer. Den statliga aktören har närmare 400 anställda varav 330 är veterinärer. De viktigaste iakttagelserna i övrigt är följande.

1. Statliga och privata veterinärer svarar för ungefär lika stora andelar av djursjukvården i lantbruket.

2. De statliga veterinärerna används fyra gånger så ofta vid smittskyddsutredningar och de får tio gånger så mycket fortbildning och information

om lantbruksdjurens smittsamma och samhällsfarliga sjukdomar som de privata kollegorna.

3. Viktig information till djurägare om sådana djursjukdomar sprids via de statliga veterinärerna, men inte genom de privata. Därmed har de statliga veterinärerna och deras kunder ett informationsövertag och är bättre rustade jämfört med övriga aktörer och kunder. Det ligger inte i linje med kravet på ett effektivt smittskydd.

4. De statliga veterinärerna behandlar i huvudsak, och i ökande grad, hund, katt och andra sällskapsdjur. Det står i direkt konflikt med de allmänna principer som sedan lång tid gäller för statlig verksamhet.

5. De statliga veterinärerna stöds av skattemedel med ca 100 miljoner kronor per år. Det är oklart i vilken utsträckning pengarna används för att subventionera hund- och kattsjukvård respektive för samhällsviktiga veterinärtjänster. Mer än hälften av anslaget bekostar en central, statlig byråkrati och vissa direkta driftkostnader i veterinärstationerna, som alltså inte bärs där de uppstår. De privata veterinärerna får ingenting. De får klara sig själva.

6. Jordbruksverket är marknads största veterinära aktör. Verket har samtidigt en rad tillsyns-, övervaknings- och uppföljningsuppgifter, som direkt berör veterinärer även i privat sektor.

7. Viktiga rapporteringsfunktioner fungerar dåligt. Det beror i hög grad på en obenägenhet bland de privata veterinär-

Forts på sidan 4

Forts från sidan 3 Distriktsvet,,,,, rerna att till den centrala myndigheten, som samtidigt är konkurrent på veterinärmarknaden, rapportera in data om de enskilda veterinärföretagens kund- och drifförhållanden, t.ex. data om genomförda behandlingar.

De strukturella förhållandena ger en polarisering på marknaden. Det leder till samarbets-svårigheter i viktiga veterinära samhällsfunktioner och rycker undan förutsättningarna för ett långsiktigt effektivt resursutnyttjande. De statliga insatserna med övervakning, fortbildning och verksamhetsstöd riktas i huvudsak till de statliga veterinärerna. Det gör att förtroendet för myndigheterna är lågt i stora delar av veterinärkåren. Jordbruksverkets dubbla och principiellt oförenliga roller, ger samma effekt. Av detta kan dras slutsatsen att själva uppdelningen av marknaden i en statlig och en privat sektor är roten till problematiken med veterinärmarknadens bristande funktionssätt. Det gäller i alla veterinära marknadssegment där staten uppträder som aktör.

Frågan är då om situationen kan förbättras om staten helt enkelt förbjuds att vara aktör på marknaden för hund- och kattsjukvård, som är den mest perifera verksamheten i förhållande till det statliga kärnområdet?

Veterinärutredningen har visat att en sådan åtgärd har stora nackdelar. Statens kostnader för den veterinära verksamheten skulle mångdubblas på några års sikt. Med tanke på volymen hund och katt i den statliga veterinärverksamheten, skulle de statliga veterinärerna bli praktiskt taget sysslösa i stora delar av landet. Därför måste en sådan lösning kombineras med rikstäckande personalneddragningar och organisationsförändringar.

Detta skulle, i motsats till utredningens förslag, innebära kraftigt försämrade möjligheter till skydd mot smittsamma djursjukdomar. Dessutom skulle marknaden för djursjukvård i lantbrukssektorn alljämt kännetecknas av konkurrenssnedvridningar och svårigheter för Jordbruksverket att kombinera den renodlade myndighetsrollen med rollen som kommersi-

ell aktör. Mindre justeringar än att lyfta bort sällskapsdjuren från den statliga veterinärverksamheten, skulle inte lösa utredningens huvuduppgift.

En viktig slutsats är därmed att en renodling av statens

veterinär beredskap och för smittskyddsarbete. Som en yttersta åtgärd kan myndigheterna dessutom, under vissa förutsättningar, beordra alla praktiserande veterinärer att mot ersättning delta i sjukdomsbekämpning. En stor skillnad

uppdrag till de statliga veterinärerna, i den omfattning som är nödvändig, inte kan genomföras utan att smittskyddet försämrats. Det innebär att veterinärmarknadens problem inte kan undanröjas utan en radikal omläggning av marketens spelregler. En utjämning av verksamhetsförutsättningarna mellan olika veterinär-kategorier är här en viktig komponent. En sådan utjämning kan i praktiken ske på två olika sätt. Det ena innebär att den primära djursjukvården förstärks i sin helhet. Det andra vetter mot en privatisering av de statliga inslagen i djursjukvården, som går längre än att bara avse sällskapsdjur och häst.

Utredningen har därför föreslagit en stegvis avtrappning av det statliga engagemanget på veterinärmarknaden med planerade tidpunkter för utvärdering, analys och avstämning. Personalen skall erbjudas att ta över verksamheten. Djurskyddet och smittskyddet säkerställs genom att en rad nya statliga styrmedel med varierande skärpa tillhandahålls. Ett bidragssystem med flera olika direktstöd till privata veterinärer införs. Det innebär att fler veterinärer än idag kommer att stå till samhällets förfogande för dygnstäckande

mot idag är att myndigheternas attityder, arbetssätt och planering i veterinära frågor måste förändras och anpassas till de nya förutsättningarna.

Veterinärmarknaden skall vara samhällsekonomiskt effektiv. Det innebär att inte mer resurser tillförs än som används. Veterinärtjänster skall användas optimalt för djurens skull och för att smittskyddet och andra viktiga veterinära samhällsfunktioner skall fungera väl. Dessa båda strävanden behöver inte stå i konflikt med varandra. Det förutsätter dock att veterinärmarknadens strukturella problem kan lösas. En privatisering av den statliga veterinärverksamheten i kombination med nya system för statlig styrning, som är både effektiva och flexibla, utgör inget hot mot såväl fungerande veterinärmarknader som ett gott smittskydd. Det gör däremot stela strukturer, föråldrade attityder, historiska och ideologiska låsningar och oför-måga till konstruktivt nytänkande.

Bo Jonsson
Särskild utredare

Olle Högrell
Sekreterare i Veterinärutredningen

För att kunna driva våra frågor i utredningar och mot politiker behöver ViS medlemmar och medlemsavgifter. Vi behöver också engagerade medlemmar. Hör av er till styrelsen med era förslag och anmäl er gärna till styrelseuppdrag. År 2008 skall hela styrelsen väljas om.

Forts från sidan 3 Remissomgång *en rikstäckande arbetsgivare.* Ett minst lika trist exempel är SVA:s svar: "Privata veterinärer i form av bl.a. besättningsveterinärer kan naturligtvis vara kompetenta och viktiga aktörer vid utbrott av smittsamma sjukdomar och bör ses som en viktig kompletterande resurs – förutsatt att de få adekvat träning och information." Man konstaterar vidare att efterfrågan på sjukvård åt lantbrukets djur minskar och presenterar därför följande lösning för att landets veterinärkår skall kunna försörja sig: "Volymminskningen i sig gör dock att veterinärer som är aktiva inom segmentet lantbruksdjur, för att få en rimlig inkomst, behöver inkludera såväl hästar som sällskapsdjur i den kliniska verksamheten oavsett om arbetsutövaren är statligt anställd eller privatpraktiserande. Här kommer naturligtvis frågan om konkurrenssnedvridning genom statliga subventioner till distriktsveterinärorganisationen in. Det kan enligt SVA:s

mycket påtagliga. Huvudproblemen är att Svenska staten driver distriktsveterinärorganisationen som huvudsakligen ägnar sig åt sjukvård på smådjur och hästar i direkt konkurrens med privatpraktiserande veterinärer och att Jordbruksverket, som driver DVO, är tillsynsmyndighet över landets alla veterinärer - alltså även över sina konkurrenter. Dessa förhållanden skadar allvarligt landets veterinära verksamhet. Att dessa förhållanden inte är kända hos de remissinstanser som inte har veterinärer i sina organisationer är förklarligt och gör att dessa lätt kan påverkas av Jordbruksverkets propaganda. Men man måste kräva av dem att man borde inse att Jordbruksverket inte går att lita på då verket har stora ekonomiska intressen som står på spel. Bara detta faktum borde vara tillräckligt för att fatta beslut om att förbjuda Jordbruksverket att bedriva kommersiell verksamhet och att man i stället helt ägnar sig åt att tillhandahålla en pålitlig tillsynsverk-

och vettigare svar. Alla veterinärer känner till de problem som finns. Att man i många remissvar ser klara symptom på avsaknad av fantasi och framåtanda är mycket beklagligt men kanske kan korreleras till författarnas personlighet. Det är också beklagligt att konstatera att man saknar tilltro till veterinärkårens förmåga att kunna organisera sin verksamhet utan att ha Jordbruksverket som arbetsgivare. Vad värre är att man ibland har anledning att misstänka att svaret inte speglar författarens verkliga syn på saken utan att detta är författat i syfte att påverka politikerna till att fortsätta betala bidrag till den egna verksamheten.

Till sist kan Länsstyrelsen i Dalarna citeras: "En smittskyddsorganisation på privat basis blir känslig då den är beroende av enskilda veterinärers väl och samarbetsvilja."

Länsstyrelsen i Dalarna gör här samma misstag som i stort sett de flesta negativt inställda remissinstanser gör - men uttrycker det klarare. Man tror att den framtida smittskyddsorganisationen skall hänga på några enstaka, lokala, ensamföretagande smådjursveterinärer. Det skall den inte alls göra. Den skall bestå av kompetenta vältränade veterinärer som med kort varsel kan rycka ut och bekämpa farsoter. Detta till en betydligt lägre kostnad än idag.

mening vara så att det är det pris man får betala för en effektiv och dygnstäckande beredskap och sjukdomsbekämpning."

De problem som finns inom svenskt veterinärväsende är

Man tycker också att man borde inse att konkurrens från staten på en marknad aldrig är bra.

Av de remissinstanser som har veterinär anknytning borde man kunna kräva ärligare

Vis vision - framtidens veterinärorganisation

Många av de negativa remissvar som inkommit till veterinärutredningen är författade av veterinärer. Vid genomläsning av dessa frapperas man av att detta ställningstagande beror på att man inte tror att de veterinärer som nu är statligt anställda kommer att klara sig vid en privatisering. Man tror att de kommer att arbeta i en eller tvåmansföretag under svåra sociala förhållanden. Därför kommer de varken ha ork eller lust att delta i någon efterutbildning eller i något organiserat smittskyddsarbete. Slutsatsen remissvarsförfattarna då drar av detta är att Sveriges smittskydd kommer att falla samman.

Föreningen ViS har en helt annan tro på kollegornas förmåga. I samband med

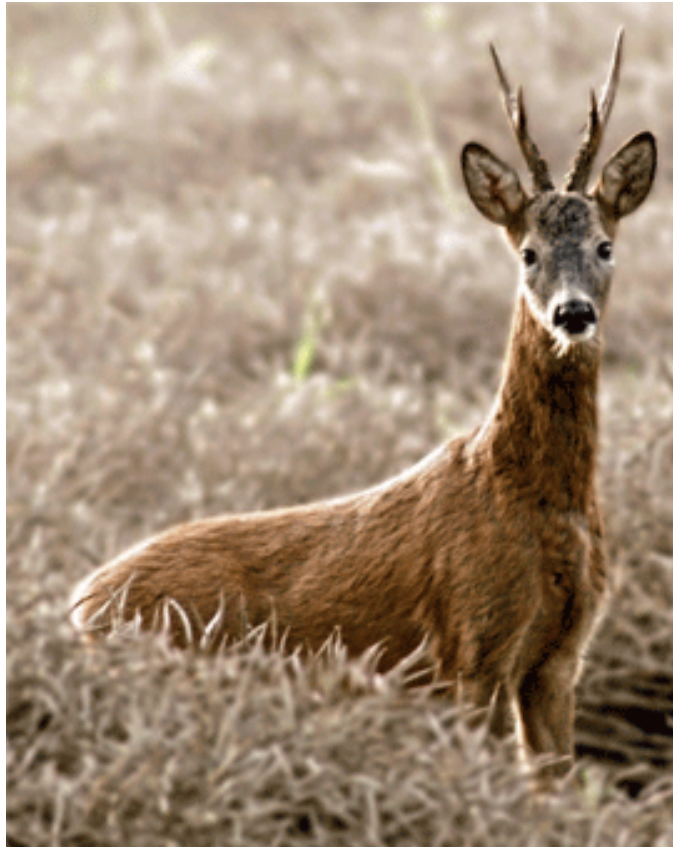
att "Den nya **Forts på sidan 6**

distriktsveterinärsorganisationen" tvingades på veterinärkåren 1995 genomlevde många av våra medlemmar en mycket traumatisk period som slutade med att ca 30 % av landets distriktsveterinärer sa upp sig och startade eget. Den kollegialitet och gemenskap som man

privata veterinära företag ände som finns i dag.

En av våra många visioner om framtiden är att vi tror att en lämplig storlek på ett privat veterinärt företag kan vara ca 7 veterinärer och lika många anställda veterinärsassistenter, vaktmästare, recep-

upplevde under denna period gav dessa kollegor en enorm säkerhet och styrka som fortfarande finns kvar. Detta gör att vi är övertygade om att det kommer att gå minst lika bra för de distriktsveterinärer, som nu kan bli föremål för en privatisering, som det gjorde för de som slutade 1995. Nu kommer dessutom en eventuell uppsägning att ske under ordnade former till skillnad från det kaos som rådde 1995. Det enda problem som funnits för privatpraktiserande veterinärer har varit den besvärande konkurrensen från den statliga organisationen vilket gjort det mycket svårt att bygga upp större privata enheter. Konkurrensen har ju inte bara bestått i konkurrens om patienterna utan även konkurrens om kollegorna. Om DVO privatiseras upphör även detta sista hinder för en privat expansion. Då skapas möjligheter att bilda större

tionister m.fl. Ägareförhållanden kan se ut på olika sätt, några kan vara delägare, några kan vara anställda. Jourerna delas med andra "veterinärstationer" och blir därför inte alls betungande. Helgjourerna kan t.ex. delas in i två eller tre delar. Flexitider och deltid blir lätt att arrangera. Det blir goda möjligheter till efterutbildning och specialisering. Det blir enkelt att anställa nyutexaminerade kollegor och att slussa in dem i rutinerna.

Så gott som all tillsynsverksamhet, avseende t.ex. djurskydd och tillsyn av veterinärernas verksamhet, sker regionalt av länsveterinärer som inte får bedriva någon egen klinisk verksamhet. Länsveterinärerna sorterar under Jordbruksverket som blir en ren tillsynsmyndighet och som därför får sitt skamfilade anseende upprättat.

Smittskyddet bedrivs centralt av Jordbruksverket och SVA. Regionalt av länsveterinärerna. Vid utbrott av smittsam djursjukdom kan stora mängder veterinärer mobiliseras lokalt. Dessa veterinärer är kontrakterade av Jordbruksverket och genomgår regelbunden utbildning i smittskydd och förmedlar sina kunskaper till kollegorna på stationen.

Slutsatsen blir att det vid en privatisering finns alla möjligheter att skapa ett veterinärväsende som är betydligt bättre för alla parter, djur, djurägare och veterinärer, än det som finns idag.

Det enda som behövs är framtidstro och ViSioner.

Publicerat 1 juni 2007 07:53
"Strejkvarsel slår mot flera djursjukhus

Strid om veterinärernas arbetstider kan leda till strejk på en rad djursjukhus. Träder hela varslet i kraft kan djurägare i Stockholm tvingas åka till Uppsala med sina sjuka djur. Sveriges Veterinärförbund, som tillhör SACO, la igår ett strejkvarsel i två steg. Det första träder i kraft fredag den 8 juni och gäller Djursjukhuset Albano i Stockholm och smådjurskliniken på -Regiondjursjukhuset i Helsingborg. I steg två från den 29 juni omfattas ytterligare 17 djursjukhus runt om i landet, däribland Stockholms andra djursjukhus som finns i Bagarmossen."

Men strunt är strunt och snus är snus, om ock i gyllne dosor.....

Den vackra strofen ur Frödings dikt passar som handsken på handen in på ledaren i Svensk veterinärtidning nr 10 vars rubrik talar om för oss att Sveriges veterinärförbund, SVF, är mer än ett fackförbund.

I ledaren och i andra artiklar i detta och i andra nummer av veterinärtidningen krumbuktar sig ordförande Karin Östensson och ledamoten av förbundsstyrelsen Suzanne Sandkvist som masken på

Forts på sidan 7

kroken för att försöka förklara hur det kommer sig att ibland är SVF ett fackförbund och ibland mer än så. Språkbruket man använder sig av är ovanligt tillspetsat, vilket tyder på att den vanligtvis så fackligt ointresserade veterinärkåren, där i stort sett alla, oavsett sysselsättning, av slöhet eller slentrian, är fackligt anslutna, har börjat fundera över tingens ordning.

Det som fick fackföreningsmedlemmarna att vakna och att börja fundera var väl den hotande veterinärstrejken som om den hade blivit verklighet kunnat få oanade konsekvenser. Tänk om den stolte ägaren till ett djursjukhus med anställda veterinärer, i egenkap av medlem i SVF, fått order från SVF att gå ut i strejk! Kanske också fått gå med ett plakat på magen, på parkeringsplatsen utanför djursjukhuset, där man uppmanar djursjukhusledningen att ge fackföreningsmedlemmarna mer betalt och längre semester! Hemska tanke – men vad göra - är man medlem i facket måste man ju följa de regler som finns. Strejkbrytare, sådana var det inte så hemska länge sedan man gav ett ordentligt kok stryk.

Nej Karin och Suzanne, det kvittar hur mycket ni än skriver om knivskarpa gränser och glasklara stadgar. SVF är ett fackförbund i SACO och SACO är enligt deras egen hemsida:

"SACO - Sveriges Akademikers Centralorganisation - är den samlade organisationen för fackligt organiserade akademiker. SACO består av 24 självständiga fackförbund med den gemensamma nämparen att de är yrkes- och examensgrupper, exempelvis ekonomer, jurister, arkitekter, läkare, lärare, naturvetare och bibliotekarier."

Hur fantasifulla ni än är och hur många delföreningar, med klatschiga förkortningar, innehållande orden företagare, privatpraktiker etc. etc. ni än hittar på och föser in medlemmarna i så är SVF ändå ett fackförbund och alla som är medlemmar i detta förbund betalar fackföreningsavgift och ingenting annat. AVF eller FVF kan aldrig få legitimitet att

som fristående organisationer bedriva några förhandlingar eller att teckna några avtal. De är och förblir bara en underavdelning av SVF och kommer av alla motparter enbart att betraktas som en delegation från SVF. Att påstå något annat är inget annat än bedrägeri.

Remissvaret till veterinärutredningen från SVF bestod av tre delar; ett från AVF som sa nej, ett från FVF som sa ja och ett från SVF som hade lite övervikt åt ja-hållet. Hur skall jordbruksdepartementet som skickat ut remissen till SVF tolka detta? Hur skall medlemmarna tolka det?

Att SVS, som är veterinärkårens yrkesförening där man skall ta hand om rena yrkesfrågor, är en del av SVF och som man inte får vara med i om man inte betalar fackföreningsavgift är mycket beklagligt. Det utestänger många kollegor som gärna hade velat vara med och bidra till att veterinärkåren utvecklas.

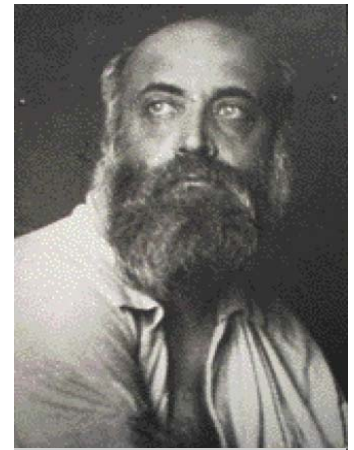
Varför är det då så här? Man kan här övergå till att citera Bill Clinton som en gång svar på en fråga om varför det förhöll sig på ett visst sätt svarade: *"Economics you stupid!"* Anledningen till att SVF inte vågar skilja organisationerna åt är naturligtvis därför att man då tror att facket tappar massor med medlemmar.

SVF! Skilj organisationerna åt så kan alla veterinärer tillsammans fortsätta citera Fröding! Rosor i ett sprucket krus är ändå alltid rosor.....

Mikael Fälth

**Osund konkurrens!
Affärsverksamheten bland statliga verk och myndigheter har nått rekordnivåer. Idag ägnar sig 95 procent av de svenska myndigheterna**

Gustaf Fröding

åt kommersiell verksamhet på den öppna marknaden.

– Det har skapat en illojal konkurrens, ofta med osund prissättning, stöd av skattepengar och med hjälp av myndighetsrollen.

Det säger Per Juth, biträdande chefekonom på Svenskt Näringsliv, som tillsammans med Birgitta Laurent har utrett hur den statliga konkurrensen slår mot den privata företagsamheten.

Förra året sålde myndigheter och affärsverk varor och tjänster för 49,5 miljarder kronor. Av dessa kom nära hälften, 23,5 miljarder från köpare utanför statsförvaltningen. Det gör svenska staten till en stor spelare inom näringslivet och leverantör av allt från väg- och markentreprenader till veterinärtjänster.

– Det här är en stor fråga bland företagen, säger Birgitta Laurent. Fyra av sex företagare tror inte att de kan konkurrera på lika villkor med en statlig förvaltning.

Framför misstänker de privata företagen att prissättningen inte fungerar, att det alltid finns skattepengar i botten. I fallet med Vägverket Produktion, den bolagiserade delen av Vägverket och en av de verksamheter som de senaste åren dragit på sig mest kritik för osunda affärsmetoder, är det ett riktigt antagande.

– Vägverket Produktion kan aldrig gå i konkurs, säger Per Juth. Eventuella underskott i enheten kan täckas av Vägverkets anslag, alltså med skattemedel.

Men det är inte bara tillgången till skattepengar som omöjliggör en rättvis konkurrens. En statlig verksamhet riskerar alltid att blanda samman sina roller som både myndighet och kommersiellt affärsverk. Också

Utges av föreningen
Veterinärer i Sverige, en
fackligt och politiskt obunden
organisation för veterinärer.

Ansvarig utgivare:
ViS
Org.nr 802412-7576

ViS – Sekreteraren
c/o leg. vet. Agneta Johnsson
Flackarps skolväg 11
245 61 STAFFANSTORP

Bankgiro: 5591-4436
Postgiro: 39 17 34 - 1

www.veterinarer.se

myndighetens tillgång till egen fakta som andra företag måste köpa för att kunna sälja vidare, skapar ett ojämnt konkurrensförhållande.

– Konkurrens på lika villkor är avgörande för tillväxten i Sverige, säger Birgitta Laurent.

Privata företag kan i längden inte utvecklas om de tvingas möta skattefinansierad underprissättning och annan osund konkurrens från myndigheter.

– Och det är just vad som sker idag.

Ytterligare ett problem är att statliga affärsverksamheter inte kan prövas i domstol. Det gör det hela till en demokratifråga – vem gör egentligen vad och var går gränserna?

De båda utredarna föreslår därför fem kraftfulla åtgärder för att stävja den osunda konkurrensen:

1. Förbjud all statlig näringsverksamhet som inte uttryckligen är tillåten av riksdag eller regering.

2. Sälj ut och privatisera de redan kommersiella enheterna inom till exempel Vägver-

ket, Banverket, Lantmäteriverket.

3. Skilj kvarvarande näringsverksamheter från själva myndighetsuppgiften.

4. Förbjud myndighetsutövning genom statliga bolag.

5. Inför regler och tydliga sanktioner mot snedvridande myndighetskonkurrens.

Peter Ceder

Okända inbetalare!

Vi har fått några medlemsavgifter där uppgifter om inbetalaren saknas. Har ni inte fått kvitto på avgiften så bör ni meddela ViS detta.

Saxat ur ENIRO:s omdömen om veterinärer:

Vad håller ni på med!!!

Förstår inte vad ni gör med mina skattepengar?! Vaccinerar och besiktigar valpar o kattungar. Klipper tänder på marsvin o kaniner. Kastrerar illrar, katter o hanhundar dagarna i ända. Sen när det kommer till akutsjukvård för lantbrukets djur blir det bara kalabalik, sena ankomster till kalvningar, ingen bra rådgivning vid besättningsproblem mm mm. Trött på dessa vikarier som bara stannar nå'n månad på stationen. Vet ju att veterinärerna får joura varannan till var tredje natt utan vila därefter. ÅR DET ETT BRA SYSTEM?!!! Vill ha professionell hjälp. Anlitat numer privatpraktiker så ofta jag kan!!!

Arg storbonde

Veterinärfru biten av kvinna.

Den skånske veterinärens hustru misstänkte att klinikens städerska både stal och späde ut djurmediciner. Tillsammans med en väninna stannade frun kvar på kliniken en kväll och gömde sig på övervåningen. Plötsligt låstes dörren upp av städerskan, som tidigare hävdade att hon inte längre hade kvar nycklarna. När kvinnorna försökte hindra städerskan från att fly med ytterligare stöldgods blev hon aggressiv och rev och bet veterinärhustrun, skriver Metros nätupplaga. Nu åtalas städerskan för misshandel. Hon nekar till brott

Gå in på hemsidan!
www.veterinarer.se

Hemsidan innehåller bl.a. ett arkiv över skrivelser som kan ge god insikt i vad vi sysslar med. Alla idéer och bidrag är välkomna.

En härlig höst tillönskas alla läsare!

ViS:s styrelse. Adresser och e-post.

Ordförande: Ulla Björnehammar, Bastiongat 26, 451 50 UDDEVALLA, 0522-36581(A), 0522-30015(F), ulla.bjornehammar@telia.com

Vice ordf: Madeleine Björk, Byagat 27, 291 73 ÖNNESTAD, 044-76904(A), madeleine.b@delta.telenordia.se

Sekreterare: Agneta Johnsson, Flackarps Skolväg 11, 245 61 FLACKARP, 046-127239(F), flackarp@dataphone.se

Kassör: Mikael Fälvh, Nygatan 21, 341 35 LJUNGBY, 0372-83900(A), 0372-83904(F), mikael.falth@veterinarfalth.se

Ledamot: Lilian Lange, Stora Saltvik 1, 572 92 OSKARSHAMN, 0491-17080(A), lilian.gustavsson@hem.utfors.se